

Parochie St-Andreas, 4 maart 2023

Lezingen

Genesis 12,1-4a

Jahwe zei tot Abram: `Trek weg uit uw land, uw stam en uw familie, naar het land dat Ik u aan zal wijzen. Ik zal een groot volk van u maken. Ik zal u zegenen en uw naam groot maken, zodat gij een zegen zult zijn. Ik zal zegenen die u zegenen, maar die u versmaadt zal Ik vervloeken. Door u zal zegen komen over alle geslachten op aarde.' Toen trok Abram weg, zoals Jahwe hem had opgedragen, en Lot ging met hem mee.

2 Timotheus 1,8b-10

Draag uw deel in het lijden voor het evangelie, door de kracht van God, die ons gered heeft en geroepen met een heilige roeping, niet op grond van onze verdiensten, maar volgens het vrije besluit van zijn genade. Van alle eeuwigheid ons verleend in Christus Jezus, is zijn genade nu openbaar geworden door de verschijning van onze Heiland, Christus Jezus, die de dood heeft vernietigd en onvergankelijk leven deed aanlichten door het evangelie.

Evangelie volgens Mattheus 17,1-9

Zes dagen later nam Jezus Petrus, Jakobus en diens broer Johannes met zich mee en bracht hen boven op een hoge berg, waar zij alleen waren. Hij werd voor hun ogen van gedaante veranderd: zijn gelaat begon te stralen als de zon en zijn kleed werd glanzend als het licht. Opeens verschenen hun Mozes en Elia, die zich met Hem onderhielden. Petrus nam het woord en zei tot Jezus: "Heer, het is goed dat wij hier zijn. Als Gij wilt, zal ik hier drie tenten opslaan, een voor U, een voor Mozes en een voor Elia." Nog had hij niet uitgesproken of een lichtende wolk overschaduwde hen en uit die wolk klonk een stem: "Dit is mijn Zoon, de Welbeminde, in wie Ik mijn behagen heb gesteld; luistert naar Hem." Op het horen daarvan wierpen de leerlingen zich ter aarde neer, aangegrepen door een hevige vrees. Maar Jezus kwam naar hen toe, raakte hen aan en zei: "Staat op en weest niet bang." Toen zij hun ogen opsloegen zagen zij niemand meer dan alleen Jezus. Onder het afdalen van de berg gelastte Jezus hun: "Spreekt met niemand over wat ge hebt aanschouwd, voordat de Mensenzoon uit de doden is opgestaan."

Overweging: Leven in het nu?

Veel mensen leven in het nu. Zonder zich af te vragen waar ze vandaan komen en waar ze naar toe willen.

Veel mensen die zich in coronatijd zijn gaan afvragen of het wel nodig is zoveel op reis te gaan en te vliegen, stappen nu weer zorgeloos in het vliegtuig. Op sommige momenten twijfelen ze of het goed is – vanwege het klimaat. Maar een paar weken later is het dan zover en gaan ze toch.

Het verhaal van de gedaanteverandering van Jezus op de berg wordt in de veertigdagentijd gelezen omdat we op weg zijn naar die andere indrukwekkende gedaanteverandering van Jezus: als hij aan het kruis hangt en de geest geeft. Twee

gedaanteveranderingen, en op een of andere manier hebben die iets met elkaar te maken.

Als we het verhaal van Mattheus volgen, dan valt op dat Jezus Petrus, Jacobus en Johannes meeneemt naar de berg. Het zijn ook Petrus, Jacobus en Johannes die in de tuin van Gethsemane in slaap vallen, door angst en vermoeidheid en stress.

Je zou zeggen, wat ze met Jezus op de berg hebben meegemaakt, is zo bijzonder dat ze dat nooit meer vergeten en altijd met zich meedragen, ook in moeilijke tijden. Maar nee, in de nacht voor Jezus' lijden zijn ze het vergeten. Zo vertelt Mattheus het.

Zo vergaat het ons vaak. Ook wat diepe indruk maakt, beklijft niet en vervliegt, zonder een spoor achter te laten. De tred van het gewone leven, of zorgen en problemen, of angst en benauwenis nemen het over. Maar omgekeerd was er op die bijzondere, mooie momenten ook geen besef dat het niet blijft maar voorbijgaat. Zoals Petrus zegt: 'Als u wilt, zal ik hier drie tenten opslaan'. 'We blijven hier'. We leven in het nu.

Het verhaal van de gedaanteverandering vindt plaats als Jezus op weg is naar Jeruzalem. Het staat tussen de eerste en tweede lijdensaankondiging. Jezus spreekt met Mozes en Elia. Dat wil zeggen: hij komt uit de traditie van wet en profeten. Hij voegt zich heel bewust in die traditie in. En hij spreekt met hen, daarboven op de berg. Dat wil zeggen: hij 'onderhoudt zich ernstig' met Mozes en Elia. De traditie weet waarover het onderhoud ging: over het lijden dat hem te wachten stond. Jezus weet: mijn gedaante nu is een heel andere dan de gedaante die me staat te wachten. En hij aanvaardt het. Want hij schaart zich onder Mozes en Elia en de andere profeten, onder de 'rechtvaardigen'. En zo kan hij aan het kruis vragen waarom God hem heeft verlaten. Maar juist die vraag betekent dat omgekeerd hij God niet verlaten heeft. Niet angst en benauwenis en doodsstrijd nemen het over op dat moment. Jezus leeft niet uitsluitend in het nu.

Misschien zou de wereld er beter aan toe zijn als we wisten waar we vandaan komen en weten waar we naar toe willen.